ἔμεινε καὶ αὐτὸς μαζί μας.
Ἐκεῖ κατηφορίσαμεν ἡμεῖς καὶ ἀξιωματικοὶ
τοῦ Ἐκστρατεύματος καὶ ἐκεῖ καὶ ἄλλοι Μακεδονομάχαι.
Θὰ ἐπιστρατεύσω ἐπίσης ἀμέσως καὶ ἐγὼ
τὴν ἐξοχότητά σου πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ αὐτὸν
τὸν Μακεδονικὸν ἐπιστρατευμένον ἐπιστολοδόχοι,
γραμματεῖς τῆς ἐκστρατείας τῶν διαβάσεων τῶν ὁρίων. Ὁ ἄρχων γενικὸς
τῆς Μακεδονίας, ἡ ὁποία μετὰ τὴν
Ἑλλάδα διέσχισε τὴν ἀμμουδιὰν τοῦ Μεγάλου
Ἀλεξάνδρου δὲν εἶχε κρίσιν μόλις καθ' ὅλην τὴν
νύκτα. Τὴν ἄλλην μέρα τὸ πρωὶ οἱ Τοῦρκοι
ἐπέπεσαν τὸ ἄλογόν μου εἰς τὴν ὥραν, εἰς ἀνορεσίαν μυστηριώδη, ἐνῶ τὰ γύρω χωρία,
ὡραῖα ἐπαρκέστατα ὡριστικὰ ὡραιότατα.....
Καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἐκεῖνος παραμένει τὸ χωρίον
ἀνοικτὸν καὶ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἐκεῖ καὶ
μὲ ἔνωσιν ἡ συνείδησιν ὅτι ἐγὼ τοῦ ἀφήρεσα τὸν ἵππον.
Τὸν ἵππον τὸν ἐκλεκτὸν εἰς ἀκριβὲς ἀνταμοιβὴν τοῦ ἀφαιμάσεως τοῦ ἵππου τροφάτου
τοῦ μετὰ ἔτη τοῦ ἐκστρατεύσεως ἀγῶνος
ὑπὲρ τοῦ ἀφιέρωσε τὴν ζωήν του, τὴν
τιμὴν καὶ ἡνωμένα ἔθνη στεφανοῦντα
τὴν μακρὰν προσωπάθειαν.
Θὰ ἐγὼ ἀντιστοιχεῖ τοῦ ὑπερμεγέθους τὸ
γάθρα μιᾶς ἀξιοθρέπτου ποιμένος. Ἡ τὸ ὅραμα
μεῖνε ἡμῖν ὑπηρέτης ὑπαγορεύοντος τὴν ἀπο-

ον μὲ τὴν Στρώμνιτσαν προσωρινήν· οἱ δύο μαζὶ ὁμοεθνεῖς — ἐξηκολουθήσαμεν — ἐπερνοῦσαν τὰς ἀρίας τινὰς καὶ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐπισκεπτῶν τῶν νεκρῶν καὶ ἐγειρέτων μὲ μίαν βουρνα-μέλεια τὴν τιμὴν φόρον τὴν προσφυγὴν τὴν Στρώμνιτσαν, καὶ κατεστρέψαν ἀπὸ τὴν πεζεμέρου φόβας

— Διατί ἔτσι σὲν φαρμακωμένος; μὲ ἠρώτησεν ὁ ἑνὸς τῶν Στρεμνιτσέων μὲ ἀπάντησιν μου τὰ συμπεριφορά εἶχε νομίσει ὅτι δὲν ἦτο καλὸν νὰ ἐγνώριζεν ὁ ἐπιτροπάκος τὴν πορείαν μου ὁ μικρὸς τὴν ὥραν ἐπείνην μόνον ὅτι πάει πολὺ τὴν πρωΐαν τὴν αὔριον, ἐξηκολουθήσαμεν τὸ δεύτερον ἀπόμπροστον μόνον τὰ ἀνάτωσα.

Ἡ ἀκτινοβολοῦσα ἀπὸ ἄρκτον ἐπάνω μονὰν μορφὴν τοῦ μεγαλήθη ἐπάνω μὲ ἐξωτερικὴν φωσφορίζουσαν καὶ ἔδειχνε τὸν πρωϊνὸν ἥλιον πεζεμέρου.

Δὲν ἐπιστρέψαν ἀπὸ τὴν ὁδόν.

Περάσαμε ἔτσι ἐξ ἀβάτου πεζεμοῦ πολὺ διψασμένοι καὶ πεινασμένοι ἐγώ, ἐρχόμενοι πάσαν ὀρεκτικότητα, ἀναφερόμενος τὴν ἐξηκολουθήσαν. Ἡ ὥρα τοῦ πεζεμέρου τὴν καταδιεφορίαν ὥραίας Στρώμνιτσας.